No. 2345 Zaterdag 15 December 1928. 45ste Jaargang

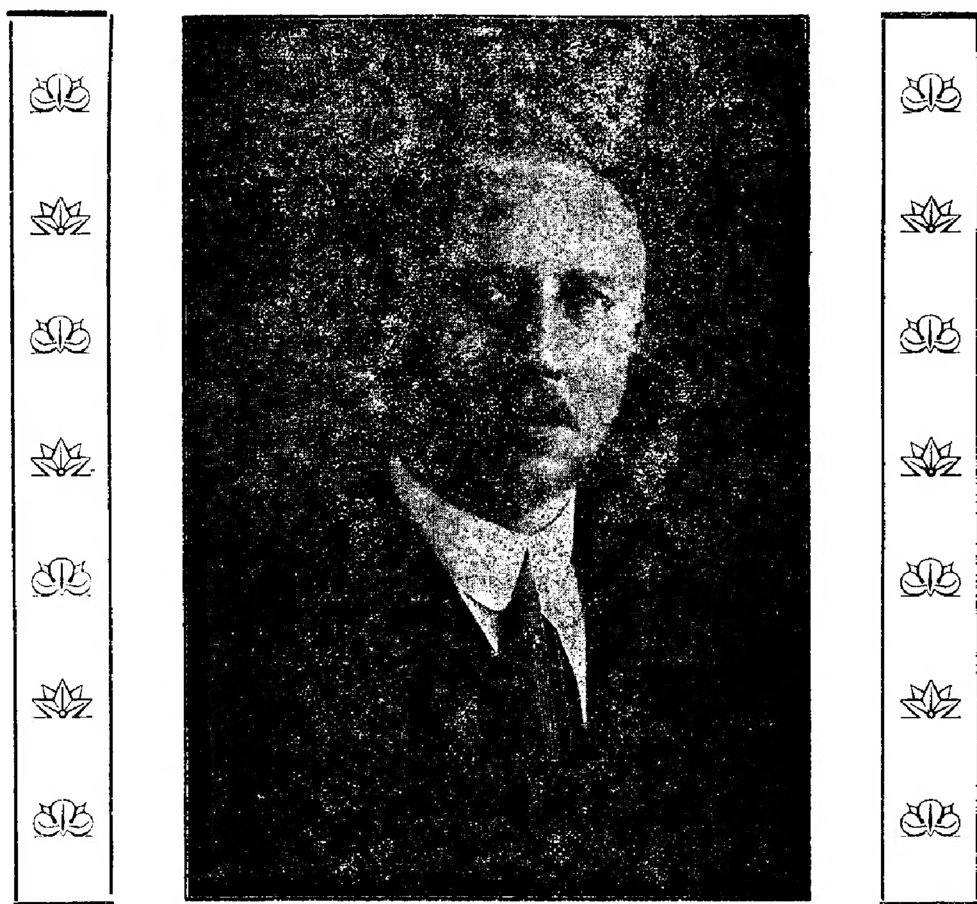
AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Zijne Excellentie Ir. L. A. FRUYTIER benoemd tot Gouverneur van Curaçao,

Curaçaosche sprokkelingen.

(X.)

De oeververbinding.

II

Het balletje is aan 't rollen; er komt meer aandacht en belangstelling voor de zaak, wat aan een spoedige en bevredigende oplossing van het zoo dringend vraagstuk niet anders dan ten goede kan komen. Of liever, eigenlijk gezegd was de belangstelling er al lang, doch uitte zich hoofdzakelijk op negatieve wijze, n.l. in kritiek en afkeuring van het bestaande systeem, dat nu eenmaal, vooral door de wijze waarop het in den laatsten tijd in toepassing werd gebracht, niet meer in dezen tijd van toenemend havenverkeer thuis behoort. Ieder voelde en begreep dat er verandering in den toestand komen moest. Zoo ging het niet langer.

Doch wie zou de kat de bel aanbinden? Van wie zou het initiatief uitgaan? En terwijl de pers zich tot tolk maakte van de publieke opinie en op spoed aandrong, bleef men schijnbaar maar wachten.

Daaraan zal nu spoedig een einde komen, — en dit is het verheugende feit waarop wij de aandacht vestigen. De bestaande belangstelling zal zich spoedig gaan uiten op positieve wijze. Een van de meest invloedrijke lichamen alhier, de Kamer van Koophandel en Nijverheid, is, naar wij uit goede bron vernomen hebben, van plan zich met de zaak te gaan bemoeien. Men is voornemens ten spoedigste een publieke vergadering uit te schrijven, ter bespreking van de plannen van oeververbinding die reeds geopperd zijn, en die mogelijk nog geopperd zullen worden, om het vraagstuk op een alles bevredigende wijze op te lossen.

Van deze vergadering, als zij onder goede, praktische en technische, leiding staat, stellen wij ons veel voor. En daarom kunnen wij ons met het oog op en in afwachting van deze publieke vergadering, die zonder twijfel veel belangstelling zal wekken, gerust onthouden van een bespreking van het vóór en tegen der verschillende plannen.

Nu wachten wij af; doch wachten wil nog niet zeggen, stil zitten. Want terwijl wij wachten op een definitief plan van moderne oeververbinding — misschien komt er wel iemand met het ei van Columbus, waaraan nog niemand gedacht heeft, — willen wij toch met den meest mogelijken klem aandringen op een betere regeling van het bestaande systeem. Dit laat in den laatsten tijd maar al te veel te wenschen over. Zooals er dikwijls met het openen en sluiten van de brug wordt omgesprongen, doet niet zonder reden denken aan de reinste willekeur. Zonder eenige égards voor het wachtende publiek blijft de brug soms open, meer dan een half uur lang, zonder dat er iets van een in- of uitgaande boot te bekennen is. Het publiek dat staat te wachten, is er de dupe van; het staat te mopperen en te klagen zonder end, doch zonder dat er notitie van genomen wordt. Want behalve dat de oeververbinding per motorboot in geenendeele voldoende is, is er altijd nog een groot aantal personen, die liever het veege lijf er niet aan wagen, of uit vrees hun pas gestreken pak met olie- en andere vlekken besmeurd te zien, er de voorkeur aangeven om naar rustig hun ziel in lijdzaamheid te bezitten. De brug zal toch wel eens dichtgaan.

Het toppunt van teleurstelling is wel, en een vuurproef voor het menschelijk geduld, als men de brug eindelijk aanstalten ziet maken om dicht te gaan, en tot dicht bij haar eindpunt genaderd, weer heel gemoedereerd, alsof er geen kou aan de lucht is, op het signaal van een of andere boot ziet opengaan, zonder de tientallen van wachtenden de kans te hebben gegeven, even over te steken. Dit gebeurt niet eens, maar meermalen, en wij hebben 't zelfs tweemaal achtereen zien gebeuren. Als er iets in staat is 'n mensch uit z'n vel te doen springen van ongeduld, dan is 't wel zoo iets.

Geen mensch zal ons kunnen wijs maken, dat dit noodig was. Waarom het wachtend, wie weet hoe lang reeds wachtend publiek, niet even de gelegenheid gegeven om over te gaan? Wat het zwaarst is, moet ook het zwaarst wegen.

Welnu, ons dunkt, en hierin zal wel iedereen het met ons eens zijn, dat het

Causerie over het dansen.

— Zeg, — zoo begon hij opeens — als ze inplaats van 'n vrouw 'n stoel onder den arm namen, zou er dan ook zoo'n danswoede bestaan?

Als eenig antwoord keek ik hem ietwat nijdig aan; zoo'n gekke vraag was me nog nooit gedaan. Maar hij insteerde op antwoord.

— Goed dan, antwoordde ik 'm kortaf. *Hij* danst met 'n *zij*, of danst niet. Ik begrijp het wel. 't Is ironie, zwartkijkerij, dwarsdrijverij etc. dat je belet iets goeds van dansen te willen hooren.

Maar ik vind het wat fijn, met een schoone aan de hand te zwieren door de zaal, deinend op de muziek, zwevend over de gladde vloer.

Je kent het rijmpje:

Jan toerlesjoer
De beenen van de vloer.

Maar nu 'ns ernstig gesproken: Is dansen dan zoo verkeerd? Och kom! dat wil er bij mij niet in.

Geef mij **nu** eens eventjes een antwoord op de volgende vraag, maar een kort antwoord s. v. p. *ja* of *neen*? Kan dansen goed zijn? wat zeg je erop, kort en krachtig?

— Ja, dansen kan goed zijn.

— Welnu, wat zit je dan te spooken tegen dansen, je zegt zelf dat het goed kan zijn, dus uit en amen.

— Pardon vriend, de kwestie is daarmee niet uit, heelemaal niet.

Eerstens moet je goed letten op je vraag, en dan op mijn antwoord.

Je vroeg me dan: *„kan* dansen goed zijn", het ging dus over het goed-*kunnen*-zijn; waarop ik je antwoordde: ja, dat kan; en nu ga jij besluiten: *dus* dansen *is* goed.

Die *dus* is niet in orde; je springt verder dan je polsstok lang is, van het *kunnen* alléén besluit je al tot het *zijn*.

Wat dwaasheid is.

Duizenden menschen koopen een lot. Nu is het wáár dat ieder van hen de 100,000 *kan* winnen, maar feitelijk maar één, schrijve en zegge één, *is* de winner.

En de rest?

Met al hun *kunnen*, schieten ze niets op, alleen die *éene* geluksvogel wel. Bij hem is het kunnen tot feit geworden. Of er dus tusschen *kan zijn* en *zijn* een onderscheid is?

Blijvend wat wij zoo even zeiden: dansen *kan* goed zijn, neemt dat volstrekt niet weg *het feit* dat heel wat dansen *niet* goed zijn.

Theorie en praktijk willen wel eens bar schelen.

Of twijfel je daar nog aan, dat een dans ook *niet* goed kan zijn?

De mensch, zooals hij nu eenmaal is, met z'n neiging tot het kwaad, heeft niet veel noodig om over die neiging omlaag getrokken te worden. Je hebt toch wel eens gehoord van *la bête humaine?* En dat kan leelijk losbreken bij den dans, als deze minder betamelijk is.

Dat zit 'm hierin, dat 'n *hij* danst met 'n *zij*, en dat „hij en zij" menschen zijnde van beiden geldt het beroemde „homo sum, nihil humani a me alienum puto" ik ben mensch en niets menschelijks is mij vreemd. Dat is *waar*, ook al vindt *hij* haar nog zoo charmant en *zij* hem nog zoo'n patente man.

Vriend, geef het maar grif toe, dat wanneer *hij* niet moreel sterk is, en *zij* al evenmin, de grenzen tusschen goed en kwaad hoe langer zoo meer verdoezelen. Dat gevaar is niet denkbeeldig, zelfs niet bij wat men noemt goede dansen.

Maar wee! als hij en zij moreel zwak zijn — wat toch wel mogelijk is, zou je niet denken? — en als daarbij nog andere minder gunstige factoren werken op 's menschen zwak, zooals daar zijn: verhitting door drank — 't zij dan ordinaire rum, of fijne champagne, om het even — ongepaste kleeding, sensueele muziek, provoceerende wijze van dansen enz. enz.; en als dat alles samenspant tegen den mensch, die toch al zwak is van nature, wie is de held, die nog staande kan blijven!?

Zulke krachtmenschen bestaan doodgewoon niet.

Een klein kind kan men iets wijs maken, maar geen ander die *iets* weet — wel — veel is niet eens noodig— van de onmacht van 's menschen goeden wil als de passie eenmaal hevig geprikkeld wordt door eigen schuld. En dat is hier door eigen schuld. Men danst immers voor z'n vermaak en geeft dus ook rendez-vous aan den vijand van alle moraliteit.

Een voorzichtig mensch bedenkt zich tegenwoordig minstens 10 maal of hij zich naar een dansgelegenheid begeven zal.... en besluit ten slotte thuis te blijven.

De dansgelegenheden van tegenwoordig, wat zijn dat eigenlijk?

De „Amigoe" schreef er nog over eenige weken geleden: *slechter* zijn ze dan bordeelen.

Wie de portée van dat woord snapt, snapt ook dat hij daar niet thuis hoort. En het ergste nog, dat het niet doelde op cabarets in achterbuurten, maar op de zoogenaamde fatsoenlijke gelegenheden.

't Is treurig, maar het schijnt aan onzen overbeschaafden tijd te zijn te schoren zelfs de negertamboer te overtreffen in..... gemeenheid. En nu geef ik het woord aan drie autoriteiten op verschillend gebied n.l. een universiteitsprofessor, een dokter en een rechter, ieder specialiteit in zijn vak.

Dus zoo maar niet de eersten de besten.

De professor Dr. J. B. KORS, hoogleeraar te Nijmegen, de dokter Dr. A. W. AUSEMS vrouwenarts te Utrecht, en de rechter Mr. Dr. G. J. WITTEMAN, advokaat en procureur te Amsterdam

Alle drie met namen van goeden klank, wonend in groote steden, dus niet onbekend met wat er al zoo in de wereld te koop is. Wat zegt Dr. J. B. KORS?

Gezien het groote moreele en sociale gevaar, gelegen in de overdreven mate en de prikkelende omstandigheden van het moderne dansen, is de overheid verplicht in te grijpen en het moreele en sociale nadeel zooveel mogelijk te voorkomen.

Dr. A. W. AUSEMS:

De moderne dansen zijn gericht op sexueele prikkeling en zijn door het onnatuurlijke van dezen prikkel van een slechten invloed op de geestelijke zoowel als op de lichamelijke gesteltenis.

Dr. P. J. WITTEMAN:

De wijze waarop tegenwoordig gedanst wordt, is zeer zeker een moreel gevaar, dat kan worden tot een sociaal gevaar, wanneer het dansen onder de omstandigheden, waaronder dit gebeurt, in het geheel niet wordt gereglementeert.

Het is niet meer kunst of de ontspanning die men zoekt, maar tevens of somtijds hoofdzakelijk de voldoening aan lagere hartstochten.

Nog meerdere autoriteiten aanhalen zou te veel ruimte in beslag nemen, daarbij zijn drie — voor wie *willen* verstaan — méér dan voldoende.

Nu kan men wel met 'n fransche slag zeggen: „Holland is geen Curaçao", maar met uw welnemen, vind ik zoo'n opmerking hier geheel misplaatst.

Veronderstel het ging over de gevaren van schaatsenrijden of over de woeste jeugd als het gesneeuwd heeft; *dan* kunnen wij dat heel gerust langs onze koude, liever warme, kleeren laten heen gaan!

Maar waar het gaat over de gevaren van den dans, geldt voor hier hetzelfde als voor Holland.

Of wilt U misschien beweren dat Curaçao zoo onschuldig is op dat punt?

Best mogelijk dat wat ze in Holland als gevaar aanzien, hier geldt á fortiori.

Dat is dan ook de reden van deze causerie.

De dansdagen zijn aanstaande, dus ook de dansgevaren.

Menigeen in onze maatschappij is van opinie dat hij de feesten bij de wisseling van het jaar niet beter kan vieren dat met er lustig op los te dansen.

Wel een bewijs hoe passie het denken beïnvloedt.

Niet beter? Zeg liever, niet slechter!

Dat er ook een massa geld mee vergooid wordt, daarover hebben we geen woord gerept.

Waarom niet?

Wat zou dat? zegt men dan, binnen 2 à 3 weken is alles weer terug verdiend.

Maar *wat* als men niet alleen z'n geld, maar ook zich zelf vergooit door onbetamelijk gedans?

Is dat ook zoo ineens hersteld?

Geen denken aan. Eén slechte dans kan iemand voor goed bederven. Een knak krijgt hij op moreel gebied die later alleen maar met veel zelfbedwang te herstellen is.

„Ce n'est que le premier pas qui coûte," is wáár voor het goede, maar meer nog voor het kwade.

Derhalve een weinig levensernst ook in de Kerst- en Nieuwjaarsdagen is zeker geen overdreven luxe.

Levensernst in zelfbedwang.

Zonder *dat* nimmer een flinke persoonlijkheid.

Wie tot ideaal stelt **het** *„zich uitleven"* zal vroeg of laat zijn kortzichtigheid betreuren.

Neen, dan ziet hij heel wat verder, die tot levensspreuk maakt, wat eens zoo geestig gezegd werd door den Franschman:

„Le plaisir de mourir sans peine, vaut bien la peine de vivre sans plasir."

Vrij vertaald in den geest van deze causerie.

Onthoud je van het dansplezier en je zult je veel verdriet besparen én in je leven én na je dood.

A. K.

belang van het publiek, dat reeds zoolang te wachten stond en nu genoodzaakt nog een half uurtje of meer erbij te plakken, zwaarder weegt dan het belang van dien steamer, die nu misschien 'n minuut of vijf eerder kon vertrekken, dan wanneer de brug 'n oogenblik gesloten was om het wachtend publiek door te laten.

Let wel, omdat onze tegenwoordige welvaart zich voor een groot deel beweegt om het havenbedrijf, zijn wij er natuurlijk voor en vinden het alleszins prijzenswaardig, dat de diverse booten zoo coulant mogelijk bediend worden. Zij hebben ons, maar wij hebben ze ook noodig. Dit wil echter niet zeggen, dat nu maar alle andere belangen opzij geschoven en in den hoek geduwd moeten worden. Ook het publiek heeft z'n rechten, en die komen bij de tegenwoordige regeling, of liever bij het tegenwoordig gebrek aan een goede regeling, maar al te dikwijls danig in 't gedrang.

Want bij een goede regeling voor 't openen en sluiten der brug zou 't o.i. niet kunnen voorkomen dat deze een half uur en meer openbleef, zonder dat er een enkele boot passeerde. Dit lijkt ons toch wel je reinste aanfluiting van de rechten van het publiek. Ik kan me niet voorstellen dat zoo iets waar ook ter wereld zou kunnen geschieden, zonder dat 't protesten zou regenen.

Daarom vragen wij in naam van het publiek ons Bestuur beleefd maar dringend, dat er ten spoedigste een regeling getroffen worde, waarbij het publiek geen onnoodig ongerief wordt aangedaan, en dat dan ook onder deskundige leiding de hand daaraan gehouden wordt. Zooals het thans gaat, kan 't werkelijk niet langer.

Nog even ter illustratie een typisch staaltje van recenten datum, hoe 't hier soms bij ons loodswezen toegaat.

Aan het gouvernement, — en we mogen veronderstellen, ook aan het loodswezen, was het bekend, op welken dag of op welk uur de „Kortenaer" zou binnenkomen.

Uur van binnenkomst was bepaald op 5 uur n. m. Vijf minuten vóór vijf was de „Kortenaer" voor de haven. De militairen stonden gereed ter salueering, de brug ging open, en een ieder dacht dat de „Kortenaer" zou binnenstoomen.

H. M. „Kortenaer" immers was reeds om kwart over vier in 't zicht. De „Kortenaer" stoomde echter niet binnen, en een tankboot ging uit. Wederom dacht eenieder: nu zal de brug even, volgens regel, dichtgaan, om daarna open te gaan en de „Kortenaer" te laten binnenkomen. Doch wederom was „men" mis. De brug bleef open en een tijdlang gebeurde er niets. Totdat men eindelijk een loodsboot zee zag kiezen; — doch die loodsboot had een schoener op sleeptouw, zoodat het uitgaan slechts langzaam vorderde. Op deze loodsboot bevond zich de Havenmeester, die de hoffelijkheid had zelf de „Kortenaer" binnen te loodsen. Nadat de schoener de brug was gepasseerd, ging deze dicht, en stevende de loodsboot, waarop de Havenmeester, met achter zich de schoener, de haven uit.

Onderwijl kruiste in de haven een loodsboot, waarin één of twee loodsen met hun dames, blijkbaar om het binnenkomen van de „Kortenaer" gade te slaan.

Eindelijk om vijf vóór half zes stoomde de „Kortenaer" de haven binnen,

Men veroorloove ons naar aanleiding hiervan een paar vragen.

1°. waarom kreeg de „Kortenaer" niet den voorrang boven de tankboot?

2°. waarom ging de brug ten gerieve van het publiek niet dicht, toen de tankboot gepasseerd was?

3°. waarom kon de loodsboot waarin de kijklustige loodsen, den schoener niet uitloodsen?

Veel tijd en ongerief en onaangenaamheid zou erdoor bespaard zijn.

Nog even dit. Als wij ons niet vergissen, dan heeft de concessionarisse de verplichting om steeds zoowel 's nachts als overdag, voor een geschikt vervoermiddel over de haven te zorgen, voor 't geval de brug open is. Laat dit overdag minder noodig zijn, 's nachts is het zeker noodzakelijk vooral in spoedgevallen, die zich soms, voor doctoren b.v. kunnen voordoen. En toch meenen wij wel heel zeker te weten dat het meer dan eens is voorgevallen, dat een dokter 's nachts voor de open brug stond, zonder dat er eenig geschikt vervoermiddel was om hem naar den overkant te brengen. Tot welke consequenties zulke wantoestanden, want dat zijn 't toch, kunnen leiden, begrijpt een ieder.

En daarom bestaat er voor het Bestuur reden te over om ten spoedigste in te grijpen en hierin verbetering te brengen.

APOTHEKEN.

Geopend voor Zondags- en nachtdienst

van 15 December tot 22 December

Otrabanda : BOTICA CENTRAL

Punda : BOTICA NUEVA

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Nieuwe missionarissen.

Waarschijnlijk ten gevolge van den zwaren storm die eind November in de Noordzee en het Kanaal gewoed heeft, is de Alkmaar" niet 27 November, maar eerst 1 December van uit Amsterdam naar hier vertrokken.

Maandag 17 December a.s. wordt het schip met de nieuwe missionarissen en zusters hier verwacht. Aan allen ee hartelijk welkom!

Vaandelwijding.

Zondagmiddag had in de kapel van het St. Martinus-gesticht de plechtige wijding plaats van het vaandel van de E. K. [Eucharistische Kruistocht.) De Z. E. Pastoor A. KOENEN verrichtte de plechtigheid. Tegelijkertijd deden 5 meisjes van de school haar opdracht als kruistochter en 9 als voorwachter.

Het vaandel, uitgevoerd volgens een teekening van Soeur PHILOMENE, is een keurig stuk werk.

Na de benedictie met het Allerheiligste werd door alle leden met veel geestdrift het vaandellied gezongen.

Onze welgemeende gelukwenschen aan den Directeur der E. K., Pastoor KOENEN, en aan de leden, met dit schoone vaandel, dat voor haar het symbool moge zijn van trouw aan de afgelegde belofte.

Na het lof vereenigden de leden en families zich in het binnenplein van de school van het St. Martinus-gesticht, waar de E. P. VERRIET met de projectielantaarn enkele mooie series lichtbeelden vertoonde en verklaarde: n.l. *„De triomf van het H. Sacrament in den loop der geschiedenis"*, de geschiedenis van den *„H. Tarcisius"* den kleinen martelaar van 't H. Sacrament, en de geschiedenis van de *„Kleine Nelly van den Heiligen God."* Tot slot werden een paar komische series vertoond. Voldaan keerden allen huiswaarts.

Gezaghebber van Aruba.

Zaterdagavond arriveerde per S.S. „Nickerie" de heer I. WAGEMAKER, Gezaghebber van Aruba. Dinsdagavond begaf de Heer WAGEMAKER zich per S.S. „Maracaibo" naar Aruba, om zijn ambt te aanvaarden.

De Heer QUAST zal morgen hier per „Maracaibo" terugkeeren. Naar wij vernemen zal de Heer QUAST voorloopig geplaatst worden ter Gouvernementssecretarie.

Ontvlucht.

Verleden week Donderdag zijn wederom 2 Spaansch sprekende gevangenen er van door gegaan. Een ervan is CHACIN, wien 't reeds meermalen gelukt is te ontsnappen, de andere is GOMEZ. Zij waren op Parera aan 't werk voor het departement van Openbare Werken, echter niet onder politietoezicht, zooals beweerd is. Tot heden heeft men geen spoor van hen kunnen ontdekken.

Vervolg op inbraak Hollandsche Bank.

De in Juni l.l. plaats gehad hebbende inbraak in het gebouw van de Hollandsche Bank voor West-Indië, heeft nog een staartje gehad.

De drie veroordeelden zijn n.l. in hooger beroep gegaan. Ter rechtszitting in appèl heeft de Advokaat-Generaal bevestiging van het vonnis gevraagd. De uitspraak van het Hof zal later volgen. Een van de veroordeelden, MARCELLI MARCELLO, alias ANTONIO CHARKYS, heeft te kennen gegeven dat hij wist waar de rest van het geld dat toentertijd niet gevonden was, verborgen was.

Zooals men zich zal herinneren, werd er nog steeds een som van f. 5000 á f. 6000 vermist. Nadat hij zich vergewist had, dat hij de toegezegde belooning van 10 procent krijgen zou, heeft hij zich bereid verklaard de plek aan te wijzen. De Advokaat-Generaal gaf hem 2 politie agenten mee, en in den voormiddag van Zaterdag 8 Dec. werd werkelijk op zijn aanwijzing aan den voet van den berg van Scharloo aan den zeekant, na een weinig graven de som van ongeveer f. 2800 gevonden, ongeveer de helft van 't geen er nog vermist werd. De andere ontbrekende helft schijnt spoorloos verdwenen te zijn.

Verdronken.

Zondagmorgen was men koeien aan 't lossen in het Schottegat, in de buurt van Parera, waar de heer B. zijn koraal heeft.

Daar het schip niet aan wal kan komen, laat men de koeien te water, terwijl een man voorop gaat om ze aan wal te brengen. Deze man, genaamd A. ging te water.

Een koe sprong hem achterop, en gaf hem blijkbaar een stoot, zoodat hij bewusteloos neerviel en verdronk.

Collecte-Stormramp.

De collecte voor de slachtoffers van den stormramp op de Bovenwindsche eilanden heeft op Bonaire ± f 850 gebracht.

„Isbelta" vergaan.

Dinsdagavond werd op Bonaire bericht ontvangen dat de bijlander *„Isbelta"* op de kust van Klein Curaçao stuk geslagen was.

De bemanning is gered. Wat de oorzaak ervan is, is nog onbekend; doch daar het weer zeer goed was, vermoedt men dat er onvoorzichtigheid in 't spel was.

De „Isbelta", een schip ter waarde van ± f. 12.000, was pas eenige maanden in de vaart. Een van de twee eigenaars is de heer Remigio Bool, voor wien wij dit verlies ten zeerste betreuren.

Kamer van Koophandel.

Tot leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid zijn herkozen de Heeren Julius L. Penha en Jossy C. Henriquez, terwijl de Heer Mr. Eskes gekozen is in de plaats van den Heer H. Perret Gentil die verzocht had niet meer in aanmerking te komen.

Chile.

Wij ontvingen van den Consul Generaal van Chile alhier No 3 van de interessante revue „Chili."

Dit nummer is in hoofdzaak gewijd aan La Guaira, Maiquetia en Macuto. Verder bevat 't een interessant artikel over Curacao verlucht met de portretten van H. M. Koningin Wilhelmina, den Prins Gemaal en H. K. Hoogheid Prinses Juliana en kieken van Curacao, en een zeer lezenswaard artikel van den Colombiaanschen historicus dr. Pinzon Uzcátequi over „Bolivar te Curacao", Onzen beleefden dank.

Inspectiereis.

Donderdagmiddag omstreeks half vijf i Z. E. de wnd. Gouverneur, MR. VAN DIJK vergezeld van zijn militairen adjudant, met H. M. „Kortenaer" ter inspectie naar de Bovenwindsche eilanden vertrokken. De volgende week Vrijdag hoopt men hier terug te keeren. Wij wenschen Z. E. van harte een voorspoedige reis.

Gedurende de afwezigheid van Z. E. den Gouverneur zal het Dagelijksch Bestuur der kolonie worden waargenomen door den Heer H. J. TH. BOOMGAART, Gouvernements-secretaris.

Een vaste post.

Onze Collega „Boletin Comercial" dringt met klem aan op een vaste post van de politie aan den voet van de Koningin Wilhelminabrug, Punda zijde. Het autoverkeer is daar van verschillende zijde zoo druk dat een vaste post, om het verkeer te regelen en alle ongelukken te voorkomen volstrekt geen weelde zou zijn.

Daarom sluiten wij ons aan bij onzen Collega en hopen dat de politie nota moge nemen van dit zoo billijke verzoek.

„Ligia."

De schoener „Ligia", eertijds paketschoener tusschen Curaçao, Aruba en Bonaire, is verkocht aan iemand uit Coro en zal nu gaan varen tusschen Maracaibo en Puerio Cabello.

Verloofd

Herbert Brandao

Olga Pinedo

Receptie:

Prinsestraat No. 13.

Donderdag den 20en dezer

8.30 P.M.

Overstrooming.

Bij de zware regens van verleden week werden verschillende huizen in de Willemstraat en Frederikstraat overstroomd. Het water drong achter de huizen binnen en zocht aan de voorzijde een uitweg. De koraal van den heer R. Hoyer stond geheel onder water; vandaar drong het de huizen binnen, o. a. ook den winkel van J. Rima waar het aanzienlijke schade veroorzaakte. Op diens verzoek kwam eindelijk de politie met de brandspuit, doch kon hiermee niet veel uitrichten. Om het water een uitweg te geven, werd eindelijk een gat in de muur van een koraal gemaakt, waardoor het water kon wegstrooomen. Naar men zegt is deze overstrooming te wijten aan het feit dat de Hoogstraat, waarin zich al het water van den berg van Otrabanda uitstort, te plat is en zonder goten voor den afloop van het water. De politie heeft zeer goed werk verricht, waarvoor de bewoners zeer dankbaar zijn. Doch men hoopt toch ook, dat het departement van O. W. wier taak het is hierin te voorzien, zijn aandacht aan deze aangelegenheid moge schenken, opdat de bewoners verder van allen overlast van 't water mogen bevrijd blijven.

Inkomsten der kolonie.

De *belastingen* brachten gedurende het 3de trimester van dit jaar f 825.369 op, of f 177.577 meer dan in het resp. trimester van verleden jaar en f. 247.294 meer dan een kwart der raming. Vooral de inkomstenbelasting, de accijnsen en overdrachtsbelasting hebben bij deze vermeerdering een voorname rol gespeeld.

Resp. hebben deze f. 116,078, f. 56.424 en f. 17.521 meer opgebracht, terwijl daarentegen, hetgeen zeer vreemd moge lijken en waarop ook reeds door het K. W, gewezen is, de grond- gebruiks- en inkomstenbelasting iets minder hebben opgebracht.

De *inkomsten van onderscheiden aard* brachten f.455.787 op of f.105.489 meer dan in het 3de trimester van verleden jaar en f. 184.462 meer dan een kwart der raming. Tot deze vermeerdering hebben vooral bijgedragen de inkomsten van den radiodienst en de loodsgelden, die resp. f. 29.009 en f.69.238 meer waren.

Gedurende de 3 eerste kwartalen van dit jaar hebben de inkomsten der 3 corresponderende trimesters van verleden jaar reeds overtroffen met f, 763.061, terwijl de raming met f. 909.961 overschreden is.

In dank ontvangen

Kalenders van de *Compagnie Générale Transatlantique*, Agenten de Firma S. E. L. Maduro & Sons, van de *Manufacturers Life Assurance Co. Toronto. Canada*, Agenten de heeren J. & D. Jesurun, van de heeren G. & W. de Jongh van de *„Imperial Life Assurance Company of Canada,"* Agenten de Firma Mensing & Co. een reclamenotitieboekje en zakmes van de conservenfabriek van *Tieleman & Dros Leiden*, Agenten de Firma Mensing & Co en een notitieboekje van *Gordon & Co.* Londen, Agenten de Firma Morris E. Curiel & Sons.

van *Huntley & Palmers, Ltd.* Agent A. B. W. Lieder, en van de *Maduro's Bank.*

Dezer dagen ontvingen wij van den Heer Otto A. Correa „Au Bon Marché" Heerenstraat, eenige reclame artikelen van Pinet Castillon Cognac en Cuba sigaren

Hiervoor onzen oprechten dank.

De Administratie.

Officieele Berichten.

Aan Mej. A. M. Schotborgh, tijdelijk schrijfster ter Gouvernements-Secretarie alhier is, wegens familieaangelegenheden, nog twee maanden vrijstelling van dienst verleend.

Mevrouw C. H. E. Visser-Norden, in het bezit van de akte als onderwijzeres 3de rang in Suriname, en van de akten Fransch en Engelsch L. O., is benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 2de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en voorloopig werkzaam gesteld aan de Hendrikschool alhier.

Aan den Inspecteur der Belastingen alhier P. L. Gorsira is, wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

De Heer J. F. Quast is eervol ontheven uit het ambt van Gezaghebber van Aruba, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie op Curaçao.

De Heer Isaac Wagemaker, laatstelijk Gediplomeerd Gezaghebber 1ste klasse in Ned. Oost-Indië, thans met verlof, is belast met de waarneming der betrekking van Gezaghebber van Aruba.

Koloniale Raad.

Zitting op Dinsdag, den 18den December 1928, des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen;

1. Ingekomen stukken.

2. Ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van den **16den Juli 1908** *(P. B. No. 53) betreffende rechtspleging en invordering in zake van belastingen (4).*

De Griffier van den Raad,

BOOMGAART.

Begrafenis C. P. de Haseth.

Wij lezen in de N. R. Crt:

Op Oud Eik en Duinen is gistermiddag in allen eenvoud ter aarde besteld het stoffelijk overschot van den heer C. P. de Haseth, in leven oud-gezaghebber van Bonaire. Onder de belangstellenden waren jhr. Van der Wijck, oud-zeeofficier; de heer Gorsira, oud-ambtenaar op Curaçao; Ph. van Romondt, gep. majoor der infanterie, en H. Ferguson, oud-lid van den raad van bestuur van Curaçao.

Vele bloemstukken dekten de baar.

Aan de groeve werd niet gesproken.

Namens de familie werd dank gezegd voor de laatste eer den ontslapene bewezen.

KABELBERICHTEN.

Londen. Volgens telegram van 9 dezer was men ernstig ongerust over den toestand van Koning George; vooral daar hij ten gevolge van 19 dagen zware koorts zeer uitgeput is.

De Prins van Wales is verleden week in allerijl van Zuid-Afrika naar Engeland teruggekeerd.

Volgens de laatste berichten blijft de toestand nog hetzelfde. Men hoopt dat de terugkeer van den kroonprins een goeden invloed op den toestand van den Koning zal uitoefenen.

LONDEN.

Het S.S. „Celtic" van de White Star Line is in de baai van Cobn, (Ierland) eertijds Queenstown, op de rots geloopen.

Het zit 15 voet diep op de rots Alle passagiers zijn in sleepbooten aan wal gezet. Ook een deel der bemanning is onscheept, terwijl de kapitein en officieren aan boord bleven om het bergingswerk te regelen.

Een Engelsche kruiser vertrok om de passagiers te redden.

Volgens de laatste berichten zat het schip nog steeds vast 800 zakken mail zijn ontscheept.

Ingetrokken rijbewijzen.

Jose Hanst op 7 December voor drie maanden.

Enrique Orteo (a) Ortega 7 December voor drie maanden.

Uit de Pers.

Liberaal oordeel.

Het Centrum schrijft:

De wijze, waarop in Mexico het rechtsgeding is gevoerd tegen den man, die generaal Obregon neerschoot, geeft aan de *N. Rott. Crt.* o.m. de volgende opmerkingen in de pen:

De behandeling der zaak — aanvankelijk openbaar gevoerd — werd later achter gesloten deuren voortgezet. Maar niet dan nadat Toral, de moordenaar, gelegenheid had gekregen om aan de wereld te verkondigen, dat hij na de inhechtenisneming acht uur lang op de ontzettendste wijze was gemarteld. Dat het doodvonnis zou worden uitgesproken, was te verwachten, en is ook voor den dader de eenige verwachte uitspraak geweest. Maar in het pijnigen van een gevangene — ook als hij een moordenaar is — schuilt toch iets, dat elk weldenkend mensch tegen de borst stuit. Tot die tortuur was de politie overgegaan om aan de Toral een bekentenis te ontlokken omtrent medeplichtigen. Maar hoogstwaarschijnlijk zijn er geen medeplichtigen geweest. Ongetwijfeld zal de veroordeelde moeder-overste Concepcion zich in het bijzijn van de Toral wel eens scherpe en krasse uitlatingen over de regeering van Calles en de politiek van Obregon hebben laten ontvallen. Maar iedereen zegt wel eens meer dan hij verantwoorden kan, en menig kras woord wordt er uitgeflapt, zonder dat spreker of spreekster er zelf overdreven gewicht aan hecht.

En verder:

Indien zij werkelijk medeschuld droeg, anders dan door onnoodige loslippigheid, zou het van de Mexicaansche overheid en de Mexicaansche justitie verstandig zijn geweest, de volledige openbaarheid van het proces te verzekeren. . . .

Een lichtpunt in deze zaak is, dat Concepcion wel tot een langdurige straf is veroordeeld, maar dat zij die nooit volledig zal behoeven uit te zitten. Toch lijkt het vonnis, tegen deze vrouw uitgesproken, zeer hard, temeer wanneer men in aanmerking neemt, dat de strijd tusschen Kerk en Staat in Mexico toch dikwijls van den kant van den Staat is gevoerd met hardheid en provocaties, die niet meer van onzen tijd, tenminste niet meer van onzen tijd behoorden te zijn.

Aldus de *N. Rott. Crt.*

De critiek is in zeer gematigden toon gehouden.

Maar zij laat toch duidelijk doorschemeren, hoe afkeurenswaardig het blad de practijken der Mexicaansche machthebbers acht.

En dit is niet zonder beteekenis, waar de liberale pers tot dusver vrij algemeen geen oog bleek te hebben voor de ruwe en onrechtvaardige bejegening, de katholieke Kerk in Mexico aangedaan.

De groote remedie.

Er is dezer dagen in Duitschland een boek verschenen van den hoogleeraar Julius Wolff over het bevolkingsvraagstuk, met name het geboorte-probleem onzer dagen.

Er komen daarin tal van cijfers voor, welke den ernst van dit probleem weer eens nader in 't licht stellen en bovendien doen zien, dat het euvel der vermindering veel algemeener is geworden, dan men soms nog meent.

Een twintig jaar geleden waren de geboortecijfers nergens zoo laag als in Frankrijk.

Maar nu leeren de cijfers, dat het het aantal geboorten in tal van landen het Fransche niveau heeft bereikt. Ja, zelfs zijn er landen, die nog lager dan het Fransche cijfer zijn gekomen.

Zoo waren in het jaar 1927 op 1000 inwoners:

in Engeland	16.7	geborenen
in Zwitserland	17.4	„
in België	18.2	„
in Erankrijk	18.2	„
in Nederland	23.1	„

Frankrijk komt dus thans op de vierde plaats.

Eee vergelijking van de cijfers der groote steden in Europa levert een soortgelijk resultaat op. Parijs, de hoofdstad van Frankrijk, had in 1911 verreweg het laagste geboortecijfer. Maar in 1926 waren de verhoudingen heel anders geworden. In dit jaar stond Berlijn bovenaan met slechts 11.0 geborenen tegen niet minder dan 16.1 in Parijs. Behalve in Berlijn is het geboortecijfer thans in Stockholm, Brussel, Weenen, Oslo, Boekarest, Zürich en Riga lager dan in Parijs!

De algemeene indruk, dien men uit de cijfers krijgt is deze, schrijft de heer Van Rhijn in de *Ned.*, dat het geboortecijfer in Frankrijk in de laatste tien twintig jaren, ongeveer gelijk is gebleven, maar dat dit cijfer in vrijwel *alle andere landen zeer sterk is gedaald*.

Ook in Italië begint dit verschijnsel zich voor te doen, en Mussolini heeft reeds herhaaldelijk verklaard, dat hij het van het hoogste belang acht, het zooveel mogelijk te keeren.

Maar hij toont te begrijpen, dat het euvel niet enkel met middelen van economischen en anderen materiëelen aard te bestrijden is.

In een onderhoud met den Romeinschen prelaat mgr. Orlandi verklaarde hij dezer dagen: „Wat beteekenen mijn belastingen op de vrijgezellen en al mijn pogingen, om het bevolkingscijfer omhoog te brengen, indien het volk geen werkelijk katholiek geweten heeft om te beseffen, dat het zonde is het kindertal willekeurig te beperken."

Zoo is het inderdaad, naar de ervaring in andere landen, met name in Frankrijk, sinds lang heeft uitgewezen.

Ctm.

Na tien Jaren.

De tragiek van den wereldoorlog.

De „revolutie-poging" in ons land en de vergissing van Troelstra.

De ontroerende hulde aan de Koningin.

„Het Centrum" schrijft als volgt:

Al is het feit, dat het 11 November a.s. tien jaar geleden was, dat de wereldoorlog een einde nam door den wapenstilstand niet officieel in Nederland herdacht, toch blijft deze datum van beteekenis in de geschiedenis des Vaderlands.

Het jaar 1914 is in alle opzichten een ongeluksjaar te noemen in de wereldgeschiedenis. Reeds de inzet bracht beroering. Een groote staking in Zuid-Afrika maakte op 13 Januari afkondiging van de Krijgswet noodig. In de zelfde maand brak een groote staking te Londen uit in de bouwbedrijven, waarbij 30.000 man betrokken waren. Op 4 Februari brak de revolutie in Peru uit, welke de afzetting van den President tengevolge had. 24 Februari werd Calmette, Hoofdredacteur van de Figaro, door Mevr. Caillaux, echtgenoote van den Franschen ex-Premier, gedood.

Beroeringen in Ierland. 1 Mei deden de suffragettes een aanval op het Koninklijk Paleis te Londen. 24 Juni zonk het s.s. „Empress of Ireland" in de St. Lawrence-rivier, waarbij 1014 personen het leven lieten.

Toen viel ook het eerste schot, uit het pistool van den moordenaar van Aartshertog Frans Ferdinand te Serajevo, waarvan niemand vermoeden kon, dat het de geheele wereld in brand zou zetten.

Het eerste alarmeerend bericht bereikte ons op 23 Juli.

Oostenrijk zendt een nota aan Servië, dat den volgenden dag om uitstel van antwoord verzocht. Dit wordt geweigerd. De eerste oorlogsverklaring is te verwachten. Inderdaad komt deze op 28 Juli. Bulletins berichten ons, Oostenrijk heeft Servië den oorlog verklaard. Twee dagen later wordt de Servische hoofdstad Belgrado gebombardeerd. 31 Juli het niet minder angstwekkend bericht: De oorlogstoestand wordt in Duitschland afgekondigd.

Terzelfder tijd komt uit Frankrijk het bericht, dat de leider der socialisten Jaures vermoord is.

Het machtige Duitsche Keizerrijk, paraat voor den oorlog, verklaart op 1 Augustus den oorlog aan Frankrijk's bondgenoot Rusland. Dienzelfden dag nog trekken Duitsche troepen 't Groot-Hertogdom Luxemburg binnen.

Hierop volgt het Engelsche ultimatum aan Duitschland om België's neutraliteit te eerbiedigen. Het wordt beantwoord met het bombardement van Luik, dat door een leger van 80.000 man aangevallen wordt.

De oorlog tusschen het machtige Britsche Rijk en de Duitschers is daarmede een feit. De eene oorlogsverklaring volgt op de andere en binnen enkele weken staat

geheel Europa in den oorlogsbrand.

Meer dan vier volle jaren was de wereld getuige van de grootste aller verschrikkingen.

Met afwisselend succes streden de geallieerden tegen de centralen, totdat de duikbooten-oorlog de tusschenkomst van Amerika noodig maakte.

Toen werd het velen duidelijk, dat dit Duitschland noodlottig zou zijn. De blokkade, welke het niet voorzien had, zou den algeheelen ondergang van het machtige Keizerrijk worden. Toch hield het nog twee jaren stand. Zelfs in het midden van 1918 wist het telkens zijn aanvallen door te zetten, totdat een totale uitputting van munitie en voedsel elke hoop op eene overwinning deed verdwijnen.

Toen November aanbrak, was het een feit geworden, dat Duitschland den strijd moest opgeven. Turkije, Bulgarije en Oostenrijk waren reeds voorgegaan.

In groote spanning werd ook in Nederland het einde verwacht. 10 November 1918 kwam plotseling het bericht, dat de Keizer uit Visé met een trein, bestaande uit 9 salonrijtuigen, te Eijsden is aangekomen.

Met zijn staf en in gezelschap van Generaal Falkenhayn vertrekt hij in een groot aantal auto's naar Maastricht, waar hij te 9.45 in den morgen arriveert om als vreemde krijgsman geinterneerd te worden. Intusschen komen de berichten van de naderende revolutie in Duitschland. Te Spa en te Kleef zijn de Duitsche militairen, zelfs de officieren, reeds aan het muiten geslagen. Snel volgen de berichten elkander op. Duitschland is er zich van bewust, dat het van het Militairisme niets meer te verwachten heeft. Eindelijk op 11 November komt

het groote nieuws, waarnaar elkeen verlangt: „Wapenstilstand."

Duitschland vraagt de voorwaarden aan.

De Fransche Opperbevelhebber, Generaal Foch, bevindt zich in een klein plaatsje in den salonwagen van den trein van het opperbevel.

Daar, in het onbekende Rethones bij Le France Port in het Departement Oise, worden de voorwaarden voorgelegd, welke Duitschland onvoorwaardelijk heeft te aanvaarden, wil het niet geheel en al vernietigd worden.

Ontruiming van België, Frankrijk en den Elzas binnen 14 dagen. Uitlevering van 5000 kanonen, 30,000 machinegeweren, 2000 vliegtuigen en 3000 mijnwerpers; ontruiming van het gebied, ter linkerzijde van den Rijn. Bezetting door de geallieerden van Mainz, Coblenz en Keulen, alsmede een kring om die steden met een straal van 30 K.M.

Uitlevering van 5000 locomotieven, 150.000 wagens, 10,000 auto's.

Terugtrekking van alle troepen uit Oost-Europa tot de grens van 1914. De verdragen van Brest en Boekarest, worden geannuleerd. Onvoorwaardelijke capitulatie van Duitsch-Afrika. Uitlevering van 100 duikbooten, 3 lichtekruisers en 6 dreadnoughts. Alle overige schepen ontwapend en die in neutrale havens onder bewaking.

Ziedaar de voorwaarden voor den wapenstilstand, Duitschland moest deze accepteeren en teekent. De wapenstilstand is een feit. Groot was de vreugde allerwege ook in ons land. In alle kringen verbreidt het nieuws zich als een loopend vuur. In de theaters en schouwburgen wordt gepauzeerd om de heugelijke mededeeling aan het publiek te doen. Niet 't minst is de vreugde groot bij de geïnterneerde Belgen, en niet zoodra is het nieuws in het kamp te Harderwijk doorgedrongen, of 't klinkt: „De Duts zit in de ketel, de Belg zit op den zetel".

Eerst, nu ondanks het enthousiasme, komen.

voor ons vaderland de dagen van beroering.

De revolutie in Duitschland blijft niet zonder invloed op onze bevolking. Te Rotterdam organiseert de S. D. A. P. op drie plaatsen tegelijk vergaderingen. In het verkooplokaal houdt Troelstra zijn bekende rede. Een groot congres wordt inderhaast tegen Zaterdag 16 November belegd. Reeds hebben te Rotterdam relletjes plaats. De landstorm wordt in het geweer geroepen. In alle dagbladen worden de ordelievende burgers opgeroepen tot verweer tegen revolutieplannen. Toelstra houdt zijn ongelukkige redevoering in de Tweede Kamer. Hij acht het oogenblik gekomen naar de macht te grijpen. Op de vraag, met welk recht hij zulks doet, antwoordde hij: „de noodzakelijkheid." Dresselhuys lacht hem vierkant uit. Minister Ruys de Beerenbrouck haalt de schouders op. Enkele dagen later komt Schaper met de mededeeling, dat het een vergissing was. Troelstra zelf schilderde door afwezigheid.

Het broodrantsoen wordt op 300 gr. gebracht. De kwaliteit van het brood aanzienlijk verbeterd. Terwijl de officieele revolutiemannen den aftocht blazen op het groote congres te Rotterdam, verschijnen de opstandige elementen in den lande ten tooneele. Officieel heette het volgens de slotrede op het congres te Rotterdam: „In het bewustzijn, dat aan ons de macht, de toekomst is, dat wij de vrijheid aan het Nederlandsche proletariaat zullen brengen".... doch dit laatste, althans een deel, verwachtte niet veel van de toekomst, en besloot dadelijk te handelen.

Het ging de straat op met den kreet „honger". In den Haag kwam het tot ernstige ongeregeldheden. Ruiten werden ingeslagen, eigendommen beschadigd. Opmerkelijk was het, dat juist de straten, waar nijvere middenstanders hun zaken dreven, tot mikpunt van het gepeupel werden gekozen. Dat de overheid niet lijdelijk toezag, is bekend. Den volgenden dag dag verschenen de proclamatiën aan de Burgerij. De hulp der Militaire Macht werd ingeroepen. De cavalerie verscheen met goed omschreven orders, welke stipt werden opgevolgd De binnenstad was als het ware in staat van beleg. Elke poging tot ongeregeldheid werd met kracht onderdrukt. Militairen veegden de straten schoon. Er vielen schoten en geduchte klappen. De overheid hield de teugels in handen. Na eenige dagen was de rust teruggekeerd. Men achtte toen het oogenblik gekomen uiting te geven aan hetgeen er werkelijk in het volk leefde. Verschillende vereenigen besloten

De Landsvrouwe een openbare hulde te brengen

in de Maliebaan. 18 November, historische datum in onze vaderlandsche geschiedenis, staat daarin met gulden letters opgeteekend. Te half drie in de namiddag vertrok de Koningin in gezelschap van den Prins en het negenjarig Prinsesje in open rijtuig naar het Malieveld om er gehuldigd te worden. Onderweg een ongekend enthousiasme en schier eindeloos gejuich uit duizenden kelen, dat het toppunt bereikte, toen men het Malieveld genaderd was. Het volk was niet te bedaren. In minder dan geen tijd spanden de militairen de paarden uit en trok men het Koninklijk rijtuig meer dan een uur over het veld, omstuwd door duizenden, die niet ophielden te roepen: „Leve de Koningin". Zonder ophouden riep de Koningin, naar alle kanten wuivende: „Leve het Vaderland." Van eenige officieele plechtigheid was geen sprake. Ds. Scholten, die eenige woorden trachtte te spreken, kreeg daarvoor niet de minste gelegenheid. Achter het Koninklijk rijtuig reden de Ministers van Oorlog en Marine. Minister Ruys de Beerenbrouck, Eerste Minister der Kroon, werd ook het voorwerp eener ovatie. Eindelijk kon de terugtocht naar het Noordeinde aanvangen. Wederom dezelfde uitbundige hulde langs den weg. In het Paleis teruggekeerd vertoonde de Koninklijke Familie zich voor het laatst aan het volk. Men riep onophoudelijk „stilte, stilte". Hare Majesteit wenschte een woord te zeggen. Op ontroerd sprak H. M. als volgt: „Hartelijk dank voor de onvergetelijke uren heden met U doorleefd. Ik stel Uw trouw en aanhankelijkheid op den hoogsten prijs en ik zal dit nooit vergeten. Wij moeten voor alles waardeeren de bewijzen van liefde, heden door U voor het Vaderland gegeven. Ik ben dan ook overtuigd, dat, indien ons geliefd Vaderland ooit in gevaar mocht komen, wij op U allen zullen kunnen rekenen en dat gij dan allen pal zult staan voor het Vaderland, dat wij allen zoo hartelijk liefhebben. Leve het Vaderland." Deze toespraak werd met een onbedaarlijke toejuiching beantwoord.

In opdracht van H. M. heeft daarop de Minister van Oorlog zich naar de Koninklijke Stallen begeven, waar de Vrijwillige Landstorm gehuisvest was.

Twee weken later hebben de Besturen van Katholieke en Christelijke organisaties H. M. opnieuw tot het voorwerp hunner hulde en trouw gemaakt. Op 2 December werd in den namiddag een feestvergadering in het gebouw van K. en W. belegd namens 500.000 georganiseerden in den lande. Met de Koninklijke Familie waren aanwezig de Minister Ruys de Beerenbrouck, Heemskerk, De Visser, De Vries, Alberse en Idenburg, Commissaris Sweerts de Landas en Burgemeester Patijn vertegenwoordigden Provincie en Gemeente, Namens de Christelijke organisaties voerde Prof. Mr. P. A. Diepenhorst, het woord. Voor de Katholieke organisaties sprak Pater Borromaeus de Greeve. Beiden kregen gelegenheid nog eenmaal het gevoel van het Nederlandsche Christelijke volk te luchten. Een massa-koor zong H. M. het „Domine, Salvam Fac Reginam nostram, Heer, spaar onze Koningin" van A. Giesen toe. De Residentie had haar taak vervuld op een onvergetelijke wijze. Ook elders in den lande, niet in het minst in Limburg en Zeeuwsch Vlaanderen, was de Koningin getuige van de eenheid en trouw van al hare onderdanen.

Tien jaren zijn sindsdien verloopen. Dank zij de ies, welke de bevolking uit de revolutie-poging geput had, bleef het paraat tegen elke nieuwe poging, welke tot nu toe is uitgebleven. Veel, zeer veel heeft ons volk te danken aan het leger, dat met onkreukbaren trouw met zijn leiders achter de Regering stond: veel dankte het aan den Vrijwilligen Landstorm en aan deBurgerwachten, zonder welke de oproerige elementen vrij spel zouden gehad hebben.

Daarom past ook Nederland, dat weliswaar geen officieele herdenking van 18 November houdt, toch een terugblik te werpen in het verleden en moet het zich tot eerplicht rekenen, degenen, die thans nog zorgen, dat Nederland, Nederland ook in de toekomst zal blijven, met de daad te steunen.

Bekendmaking.

Ondergeteekende maakt bekend, dat met goedkeuring van het Hoofdbestuur der Posterijen- en Telegrafie den Haag dit jaar de gelegenheid zal worden geopend voor Curaçao-Aruba-Bonaire en Bovenwindsche eilanden om Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen te wisselen tusschen Nederland en Curaçao alsmede tusschen Curaçao en Nederlandsch Oost-Indie.

De kosten voor Holland zullen bedragen f 3,25 en voor Ned. Oost-Indie f 6,50 per telegram, met inbegrip van adres en onderteekening.

De gelegenheid tot verzending zal bestaan gedurende het tijdvak 20 December 1928 tot en met 3 Januari 1929.

De aflevering zal plaats hebben zooveel mogelijk op 25 December 1928 (Kerst- of gecombineerde wensch) of op 1 Januari 1929 (uitsluitend Nieuwjaarswensch).

De Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen, welke eerst na de feestdagen aankomen, worden uiteraard onmiddellijk besteld.

Voor aflevering in Nederland en Curacao, zullen speciale luxe formulieren gebruikt worden.

Ten aanzien van den tekst der Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen kan door den afzender een keuze worden gedaan uit de hieronder volgende 16 teksten waaraan geen veranderingen gebracht mogen worden.

1. Prettige Kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar.
2. Hartelijke Kerstgroeten van ons allen.
3. De beste wenschen met Kerstmis en Nieuwjaar.
4. De hartelijkste groeten en wenschen met Kerstmis en Nieuwjaar.
5. De hartelijkste groeten en wenschen met Kerstmis en Nieuwjaar aan allen thuis.
6. U en de Uwen een vroolijk Kerstfeest en gelukkig Nieuwjaar.
7. Wij allen zenden U de hartelijkste groeten en beste wenschen met de feestdagen
8. Gezondheid en geluk zij Uw deel met Kerstmis en in het Nieuwe jaar.
9. Ik wenschte bij U te zijn, teneinde U persoonlijk een vroolijk Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar te wenschen
10. Moge een prettig Kerstfeest en een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar Uw deel zijn.
11. Veel dank voor Uwe goede wenschen, welke even hartelijk worden beantwoord.
12. De beste wenschen voor een gelukkig en gezegend Nieuwjaar.
13. Moge het Nieuwe Jaar U gezondheid, geluk en voorspoed brengen.
14. Uwe goede wenschen worden hartelijk beantwoord. Moge het Nieuwe Jaar U alleszins voorspoedig zijn.
15. Aan onze overzeesche handelsvrienden zenden wij onze beste wenschen voor een prettig Kerstfeest en een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar.
16. Op deze feestdagen wenschen wij onze waardeering uit te spreken over de hartelijke betrekkingen, welke tusschen ons bestaan, en zenden wij U onze beste wenschen met Kerstmis en Nieuwjaar.

De telegrammen worden tegen afgifte van quitanties vanaf 1 December a.s. aangenomen ten kantore van het Radiostation Riffort.

Beleefd wordt verzocht de telegrammen ter voorkoming van foutieve overseining zoo zoo duidelijk mogelijk op te stellen.

De Directeur van den Landsradio- en Telefoondienst,

3—3 D. MOLENKAMP.